

6.2.1. RŮST K OSOBNOSTI

Cíl tématu:

Objevit, že čistota nespojuje, ale dává svobodu.

Člověk je živé bytí, které je schopné lásky! Proto jak učí koncil, je také jediným tvorem na zemi, který byl chtěn Bohem kvůli sobě samému, a to pro lásku.

V tomto určení člověka pro lásku, která je jeho pravou přirozeností, se nachází následující sebeuskutečnění a naplnění, kterého člověk nedosahuje slávou, sportovními úspěchy, vědeckými nebo technickými výkony. Jeho vlastní život stojí a padá s láskou; v ní spočívá jeho pravá velikost: Svatý Pavel praví ve velepisni lásky: „*Kdybych měl dar prorocství, rozuměl všem tajemstvím a obsáhl všechno poznání, ano kdybych měl tak velkou víru, že bych hory přenášek, ale lásku neměl, nic nejsem.*“

Jan Pavel II., jako žádný jiný papež před ním, postavil do středu svého myšlení tuto vizi o člověku a jeho povolání k lásce. Kdyby některá slova tohoto papeže měla být vytesána do kamene jako jeho ústřední myšlenka, mohl by být vybrán úsek, v němž vysvětluje povolání člověka k lásce ve třech jednoduchých myšlenkových krocích: „*Bůh je láska a žije sám v sobě, tajemství osobního společenství lásky.*“ Bůh, který je láska, učinil člověka podle svého obrazu. Z toho vyplývá: „*Láska je základním a přirozeností odpovídajícím povoláním člověka.*“ To je klíč k porozumění člověka: „*Člověk nemůže žít bez lásky. Zůstává sám pro sebe nepochopitelným bytím; když mu není zjevena láska, když nepotká lásku, když ji nezažije a nezakusí a neučiní ji vlastní, když na ní nemá živý podíl, jeho život je bez smyslu.*“

Láska má mnoho forem. Zvláště důležité jsou „*dva zvláštní způsoby, v nichž mají lidé lásku uskutečňovat: totiž manželství a panenství.*“

Láska je tím nejdůležitějším na světě. „*Kdo svůj život obětuje, ten ho získá,*“ říká Ježíš a toto obětování se lze přirozeně chápat jen jako obětování milujícího.

O čistotě hovoří také žalm 119

9 Jak si mladík udrží svou stezku čistou? Musí se vždy držet tvého slova. **10** Dotazuji se na tvoji vůli celým srdcem, nedej, abych zbloudil od tvých přikázání. **11** Tvou řeč uchovávám v srdci, nechci proti tobě hřešit. **12** Požehnaná buď, Hospodine, vyučuj mě v tom, co nařizuješ. **13** Mé rty budou vypravovat o všech soudech tvých úst. **14** Veselím se z cesty tvých svědectví více než ze všeho jmění. **15** O tvých ustanoveních přemýšlím, na zřeteli mám tvé stezky. **16** Nařízení tvá jsou pro mne potěšením, nezapomínám na tvé slovo.

Čtyřicetiletý vítěz soutěže Německo hledá Superstar Thomas Enns veřejně přiznává: „Ještě jsem nikdy neměl sex. Darovat se chci až svojí manželce o svatební noci.“

Německý tisk, který je zvyklý informovat o odlišných způsobech života, na Thomasovo prohlášení reagoval s údivem. „Je to podivín? Nebo spíš tvůrce trendů?“ ptají se německé Bild-Zeitung. Thomas však sebejistě říká, že si pevně stojí na svém. „Jsem křesťan,“ vysvětluje tisku. „Rodiče mi vysvětlili, že láska je něco velkého. Moje čistota bude dárek pro mou budoucí ženu,“ řekl mladík tisku.

Přesto ale přiznal, že pro muže tento postoj není vždy snadný. „Odnaučil jsem se dívat po krátkých sukních. Člověk si zvykne na to, že má kontrolovat své tělo. A tímto postojem si ušetří také mnoho emocionální bolesti, rozchody a tak dále. Jsem šťastný, že žiji tak, jak žiji,“ říká vítěz Superstar, který se rozhodně nenechává vyvést z míry narážkami ze strany bulvárních novinářů.

Proč je čistota před manželstvím tak důležitá? Hodně lidí čistotu moc neuznává. Ale proč? Sexualita se nám stala konzumní záležitostí. Člověk je stvořen ze 3 částí – tělo, duše a duch. A co si budeme povídat, tělo nás nejvíc láká na špatnou cestu. Když se dva zamilovaní lidé nechají svést svými těly, jejich myšlenky se promíchají. Dobrovolně se připravují o spoustu krásných chvil, kdy si dokážou užívat sebe navzájem jenom s tím, že sedí vedle sebe a je jim spolu dobře. Samozřejmě i potom to jde, ale je to složitější. Je mnohem těžší nespát spolu, když už jsme spolu spali, než když mezi námi ještě nic nebylo. Sexuální styk už nikdy nejde dát zpátky, a pokud se ti dva pak spolu rozejdou, je to bolestivější.

Rozdíl mezi tělesným uspokojováním před a po svatbě je zřejmý. Před svatbou se jedná o sobeckost, i když to ti dva necítí. Tito dva lidé ještě nejsou svoji, a tudíž si nepatří. Jsou dva, ne jeden. Jediné, co je pojí, je jejich vzájemná, ale nevyzrálá láska. Jinak tomu je po svatbě, kdy svoji jsou. Stávají se jedním tělem, a to v překladu znamená, že už neexistuje slovo „já“, ale pouze „my“.

Katechismus katolické církve o čistotě hovoří takto:

Čistota vyžaduje, aby se člověk naučil ovládat; to je škola lidské svobody. Alternativa je zřejmá: buď člověk ovládá své vášně a dosáhne pokoje, anebo se dá jimi zotročit a stane se nešťastným. „Důstojnost člověka vyžaduje, aby jednal podle vědomé a svobodné volby, to znamená hýbání a podněcování z nitra osobním přesvědčením, a ne ze slepého vnitřního popudu nebo pouze z vnějšího donucení. Této důstojnosti člověk dosahuje tím, že se osvobozuje z každého zajetí vášní, směřuje k svému cíli svobodnou volbou dobra a účinně a s vynalézavou příčinností si obstarává vhodné prostředky.“

2340

Kdo chce zůstat věrný svým křestním slibům a odolávat pokušením, bude se starat o to, aby používal k tomu přiměřených prostředků, jako jsou: sebepoznání, cvičení v odříkání vhodná pro situace, do nichž se dostává, poslušnost Božích příkázání, úkony mravních ctností a věrnost v modlitbě. „Čistota nás soustředí a znovu nás přivede k oné jednotě, kterou jsme ztratili roztržitostí.“

2342

Sebeovládání je dlouhodobé dílo. Člověk si nikdy nesmí myslet, že ho dosáhl jednou provždy. Předpokládá úsilí začínat vždy znovu v každém údobí života. V určitých údobích může být požadované úsilí větší, např. v těch, v nichž se vytváří osobnost, v dětství a dospívání.

2344

Čistota představuje svrchovaně osobní úkol; zahrnuje také kulturní úsilí, protože „pokrok lidské osoby a rozvoj společnosti na sobě vzájemně závisí“. Čistota předpokládá respektování osobních práv, zvláště práva na informace a výchovu, respektující mravní a duchovní stránky lidského života.

2345

Čistota je mravní ctnost. Je také Božím darem, milostí, ovocem Ducha. Duch svatý dává napodobovat Kristovu čistotu tomu, kdo byl znovuzrozen z křestní vody.

2346

Láska je formou všech ctností. Čistota se pod jejím vlivem jeví jako škola osobního dávání se. Sebeovládání je zaměřeno na dar sebe sama. Čistota vede toho, kdo ji žije, aby se stal bližnímu svědkem Boží věrnosti a něžné lásky.

2347

Ctnost čistoty rozkvétá v přátelství. Ukazuje učedníkovi, jak následovat a napodobovat toho, který si nás vyvolil za své přátele, který se nám zcela daroval a dává nám účast na svém božském životě. Čistota je příslibem nesmrtelnosti. Čistota se zvláště projevuje v přátelství k bližnímu. Přátelství je velké dobro pro všechny, ať je pěstováno mezi osobami stejného nebo rozdílného pohlaví. Vede k duchovnímu společenství.

Svatý Pavel píše: Všechno je mi dovoleno – ano, ale ne všechno prospívá. ,Všechno je mi dovoleno – ano, ale ničím se nedám zotročit. **13** Jídlo je pro žaludek a žaludek pro jídlo; Bůh však jednou učiní konec obojímu. Tělo však není pro smilstvo, nýbrž pro Pána, a Pán pro tělo. **14** Bůh, který vzkřísil Pána, vzkřísí svou mocí i nás. **15** Nevíte, že vaše těla jsou údy Kristovými? Mám tedy z údů Kristových učinit údy nevěstky? Rozhodně ne! **16** Což nevíte, že kdo se oddá nevěstce, je s ní jedno tělo? Je přece řečeno ,budou ti dva jedno tělo‘. **17** Kdo se oddá Pánu, je s ním jeden duch. **18** Varujte se smilstva! Žádný jiný hřích, kterého by se člověk dopustil, netýká se jeho těla; kdo se však dopouští smilstva, hřeší proti vlastnímu tělu. **19** Či snad nevíte, že vaše tělo je chrám Ducha svatého, který ve vás přebývá a jež máte od Boha? Nepatříte sami sobě! **20** Bylo za vás zapláceno výkupné. Proto svým tělem oslavujte Boha.